

ליאור שטרנברג

שמונה שירים

למרב

רחוק ממני בגופך

רחוק ממני בגופך את
 שוקעת אל מטתך כאל תוך
 פחד. מה עוטרף אותך עתה הלילה הנח
 בחדרה, מה הוכר הלילה בי. הנני מקפל לצדה
 כתהלים קטן, מסריו הקטועים
 הוכרים אל תוך חדרותי.
 ערבי ששי שלנו הפכו שיחות מרחק, געגועים
 וחרדה מהולים כבשר
 וחלב. בשרך רחוק, חלבי קרוב
 וחמוץ. דברים שאני אומר לעצמי
 עתה צועקים בה נרדמת
 קשה, מהולה אל תוך פחדים
 כבתוך סדיני מטה

בואי לישון איתי

בואי לישון איתי. בחוץ החרף, הינו
 חרש בכוס. המזיקה
 טובה. על השלחן ספר. מלותיו
 נוקבות עולם: כל האימה
 והטמטום, הרשע והפשע. אבל השיר הזה

הוא לך. השיר הזה הוא גופי
 מונח ליד גופך וזו
 בחדר, בבית. שני
 אתי, אולי יפיקו גופינו כרי תבערת
 נורת להט אחת, אולי פחות,
 אולי רק בדל אשר אחד
 בין קר ורעב וטפשות. מה יש?

הנהר

את מספרת לי על מצוקת התושבים בהודו שם סכרה הממשלה
 את הנהר, שוב ושוב סכרה את הנהר, שלשת אלפים
 ומאתים פעם סכרה את הנהר, ואת תושבי חופיו
 הניסה אל ערים גדולות, קשות אדם, וכו',
 היו גם רבים מאד שנפלו
 מתחת לכל המים האדירים, לא הלכו יותר
 לשומקום, לא טוב, לא רע.

ראי, ירינו כה קטנות. טביעת ירנו
 זעירה כל כה בגשם. וכך אנו שבים אל מצוקות
 קלות יותר: האהבה, כל החיים
 אשר מתרוצצים סביבנו, העבודה, שמחת
 הלב, הפחד, אור
 קטן מהל עלינו יחד.
 לא נשכח את התקון הזה.

החזיר, הנמלה

החזיר שאני, הנמלה שאני, מתגוששים שוי כחות.
 לנמלה אין דרך להשיא בית על גבה והיא חופרת בביץ הרביק
 בין רגלי החזיר. הנמלה שאני. החזיר שאני. איזה צמר.
 אל תדברי אתי היום. רק מר חזיר והאחות נמלה עונים לטלפון.

וְאֵל תְּהַסְסִי אֶת יְדֶךָ מוֹל מַחְשַׁבַת עֵינַי שְׂבַח־לּוֹמֶךָ.
 מוֹטֵב שְׁתֵּהֲפֹכֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְאֵילָה, לְהַמְלִיט
 אֶל בֵּינוֹ עֲצֵי הַמַּחְשָׁבָה, כִּי הִדְמִיוֹן רִיץ עַל רַגְלֵי סַאטִיר
 שְׁעִירוֹת, מְהִיר לְהַשִּׁיג, כְּבָר אֲצַבְעוּתִיו
 מִתְאַנְקֻלוֹת אֶל גְּבֵה, לְשִׁמוֹט אֶת הַיְלָדָה, הַנְּעֶרָה,
 אֶת הָאִשָּׁה שְׁאֵתָּ, אֶל תּוֹךְ בַּצַּת הַסְּחִי
 שֶׁם מְרַטִיט הַחֲזִיר אֶת שִׁמְנָיו וְהַנְּמָלָה הַיְקָרָה,
 הַחֲשָׁאִית, חוֹתֶרֶת מְטָה וּמְטָה יוֹתֵר, עוֹשֶׂה לִּי וְלֶךָ
 קֹבֵר וְכֹלֵי נְהַדָּר

אל מי להתפלל

אֶל מִי לְהִתְפַּלֵּל, כִּי מְאַסְתִּי כְּבָר
 בְּכָל פְּתָלֵי הַמַּלְיִם, הַמַּחְשָׁבוֹת הַקְּשׁוּחוֹת
 הַרוֹדְפוֹת זוֹ אֶת זוֹ לְרוֹצֵץ בְּקוֹרְנָס שֶׁל אֲטוּמִים מְזֻהָבִים
 אַחַת אֶת רֹאשׁ רְעוּתָהּ. וְהַשְׁתִּיקָה הַדָּקָה
 תַּחַת מְעִיל סְעָרָה אֵיפֹה? כִּי גַם כִּשְׁשֻׁכְּבָת
 וְלַחֲיָה עַל בִּטְנִי לֹא יִכְלָתִי לְשִׁקוּט. סְלִיחָה גְּדוּלָה
 אֲנִי מִבְּקִשׁ בְּשֵׁם הַנֶּפֶשׁ הַמְּסַתְּכֶסְכֶת בְּתוֹכִי – אֲנִי
 הָרָאִי, הַקּוֹל, אֲנִי הָאוֹר הַמִּתְפַּצֵּץ בְּתוֹךְ
 תוֹכוֹ שֶׁל הָאֵגוֹז הָרִיק – בְּרַחֲמֵי, בְּרַחֲמֵי
 אֵילָה מִתּוֹקָה, קִלְהָ, הָאֵם אוֹכֵל לְזִכּוֹר אֵיךְ אוֹר חֶלֶב גְּדוּל
 עָלָה בַּיּוֹם הַהוּא מִתּוֹךְ גּוֹפֶה, וְעוֹד אֶחָד
 כְּלוֹמֵר הָאֵהָבָה

לצאת מהשירים

שֶׁהַשִּׁירִים יִלְמְדוּ אוֹתִי לְצֵאת מֵהַשִּׁירִים.
 אֲבִיט בְּאֲנָשִׁים הַחוֹלְפִים כֹּה יָפִים בְּרַחוּבוֹת
 וְכִמוֹ שֶׁמֶשׁ אֲצַעֵד אֶל תּוֹךְ שְׁמֶךָ, אֶהוּבָתִי הַחֲדָשָׁה.
 זֶה יְקָרָה, זֶה יְקָרָה, יוֹם אֶחָד זֶה יְקָרָה, תְּבַעֲרָה
 שְׁאֵינְנָה בּוֹחֶלֶת בְּקִיטְשׁ. כִּי אִם קִיטְשׁ הוּא עֵינִי לִילָה חַמּוֹת,

שֶׁעַר הַדּוֹרֶה כְּנֹצְרָה אֶת הָעָרֵב, אִזּוּ בְּבִקְשָׁה:
 תִּקְעוּ בְּחִצּוֹצְרוֹת, שִׁלְחוּ אֶת הַיּוֹנִים!
 אִידְיוֹט אַחַד הַחֲלִיט לְכַפּוֹר בְּעֶצֶב,
 מִכֵּר עֲצָמוֹ בְּנִזִּיד שֶׁל נְמָשִׁים כְּתָמִים שֶׁל יוֹם.
 שֶׁהַשִּׁירִים יִלְמְדוּ אוֹתִי לְצֹאת מֵהַשִּׁירִים.
 לַחַיִּית.

שירים שלוחים

הָאֵם תּוֹכֵל לְכַתּוֹב שִׁירִים שְׁלוּחִים, נִכְנָע שׁוֹב
 לְטָרוֹר הַמְּתוּק שֶׁל הוֹרְמוֹנֵי הָאֵבִיב, צִלְלִים
 בְּשׁוֹמֵם וְצִפְרָדְעִים שְׂרוֹת בְּחִשְׁכָּה לִיד בְּרֶכֶת הַגֶּן
 הַצְּבוּרִי. הָאֵם נוֹכֵל לְשִׁיר שִׁירִים שְׁלוּחִים,
 נִפְשָׁנוּ לְהַשְׁלִיחַ אֶל בֵּין כִּילוֹת הָעָרֵב הַפְּשׁוּקוֹת,
 בֵּין בְּשָׂרִים אוֹרִירִיִּים כְּנִשְׁמָה. רְאוּ: אָדָם – פְּרוּדוֹת
 שֶׁל רַחֲשׁוּשֵׁי אֵבִיב, גְּזוּר אֶל מַצְבַּת גּוֹפּוֹ,
 גַּם אִם יִרְקִיעוּ הַלִּילוֹת, יִפְצִיעוּ אֵילוֹת הַגּוֹף,
 כְּבֻדוֹת דָּם וּכְשֶׁר, שׁוֹטְפוֹת אֶל תּוֹךְ בְּרֶכֶת הַלִּילָה
 הַלוּמֵת הַצִּפְרָדְעִים, בְּנִיעַ שְׁעָרוֹת לַחֹת
 בְּעִז שֶׁל סֶקֶס

כל האהבה

הִנֵּה הַסְתִּירָה: לְאַהוֹב אֶת הָעוֹלָם
 וּלְדַבֵּר אֵלָיו בְּשִׁירִים. כִּי מִי מִכֹּל בְּנֵי הָאָדָם,
 נִשְׁמֵם עַל מַחְצָלוֹת, גְּבָרִים
 מְשַׁחֲקִים כְּדוּר, חֲלָצוֹת טְרִיקוֹ וְעוֹר חֲדָשׁ
 שֶׁל בֶּקֶר יוֹם אֵבִיב בַּפֶּאֶרֶק, כְּלָבִים
 מְכַשְׁפְּשֵׁי זָנָב וִילָרִים הָאוֹחֲזִים עֲפִיפּוֹנִים,
 יִקְרָא וְלוֹ גַּם שִׁיר אַחַד שְׁלִי. לְבִי יוֹצֵא.
 אֲלֵמְלָא הַתְּבִישְׁתִּי, מִזְמָן הֵייתִי כְּבָר
 פּוֹרֵשׁ זְרוּעוֹת וְשָׂר, בְּזִיּוּפִי

קורֵעַ אֶת הַיּוֹם. אֶבֶל אֲנִי יָשׁוּב בְּצֵל,
אוֹחֵז פְּנִיקֵס וְעֵט שָׁחַר, כּוֹתֵב
לְמִי, זוֹרֵה מְלִים אֶל רוּחַ הָעוֹלָם
(עֲפִיפּוֹנִים, כְּלָבִים וְיִלְדִים מְהַבְהִיבִים בְּשִׁמְשׁ
כָּל הָאֲהָבָה –)